

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá zahraničním turismem jako významným fenoménem Frankova režimu. Přes jeho měnící se roli napříč režimem, projevující se zejména změnou z propagandistického využívání v prvních letech na rovinu veřejné diplomacie, ho lze považovat za jeden z nástrojů měkké moci. Jako takový byl klíčový nejen pro ekonomický rozvoj, ale zejména otevírání frankistického Španělska. Pro interdisciplinární charakter turismu se tato případová studie zabývá řadou vnitropolitických i mezinárodních oblastí ekonomického, politického i sociálně-kulturního charakteru, na něž musely politiky turismu přímo reagovat. Cílem práce je zkoumat dopady zahraničního turismu a jeho kultivace režimem na změny mezinárodního postavení Španělska za Frankovy éry. Jejím hlavním zaměřením proto bude analýza vývoje politik turismu, spojených s koncepty vizuální propagace a struktury zahraničních turistů během tohoto období. Práce došla k závěru, že úspěšná a rozsáhlá kultivace zahraničního turismu, jedinečná pro Frankův režim, měla významné dopady na legitimizaci diktatury v mezinárodním kontextu. Zahraniční turismus tedy významně přispěl k šíření španělské národní značky, výstupu z izolace a následnému mezinárodnímu přijetí, projevující se kromě vzrůstajícího počtu příjíždějících turistů i v institucionální a ekonomické integraci Španělska v západních strukturách.